

gaa tilbage til det oprindelig foreslaaede, kan jeg heller ikke modsætte mig dette.

Ændringsforslaget under Nr. 6 havde jeg gerne set, at Udvalgsflertallet havde undladt at stille. Det gaar ud paa, at man i de 3 Aar, Loven skal gælde, ikke maa anvende noget af de i Fortiden ikke anvendte Midler. Den ærede Ordfører sagde, at det var 10 Millioner; saa meget er det nu ikke, men det er omkring 8 Millioner. Jeg gaar ud fra, at ikke alle disse 8 Millioner vil blive anvendt. Men naar nu Renten ved dette Lovforslag er sat op fra 3 til 4 pCt., bliver Statens Tab mindre end forhen, og jeg vilde meget ønske, at man her paa Rigsdagen skulde lægge før Dagen, at denne Lov havde vor fuldeste Tilslutning, og at vi ønskede, at den i saa høj Grad som muligt kom til at virke efter sin Bestemmelse. Skulde det vise sig, at der var saa mange flere, der ønskede at komme ind under den Lov, som nu vedtages, at man fik Brug for et større Beløb end de 15 Millioner, det her drejer sig om, synes jeg ikke, Rigsdagen skulde have noget derimod. Men der er jo ogsaa andre Veje at gaa end netop den at kunne anvende ogsaa de ikke benyttede 8 Millioner Kroner. Hvis det kniber, kan man jo gaa til Lovgivningsmagten igen for at faa Beløbet forhøjet, en Udvej, som vi har kendt før. Jeg synes imidlertid ikke, der er Grund for Landstinget til at stryge denne Bestemmelse. Jeg hørte nok, den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det, at man fik saa mange Penge til Raadighed, kunde give Anledning til Spekulation. Saadanne Forhold kender jeg ikke noget til, men jeg hørte nok den ærede Ordfører sige, at der i den Egn, han er fra, var noget i den Retning. Men heller ikke af denne Ændring er jeg en saa stærk Modstander, at jeg jo meget godt kan tage imod den.

Det sidste Ændringsforslag, Nr. 7, gaar ud paa at stryge 2det Punktum i § 18, 1ste Stykke. Fra Kommissionernes Side og af dem, som Ministeriet før Lovforslagets Fremsættelse raadspurgte, blev der antydet noget i den Retning, hvori Bestemmelsen gaar, men jeg kunde ikke finde en Form, som jeg var tilfreds med, for den Tanke, som her ligger til Grund. Derfor har jeg ikke stillet noget Forslag

i den Henseende. Folketinget fandt den Form, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at naar Pantessikkerheden ikke blev forringet, kunde man anvende Husmandsbrugene omtrent, som man vilde. Jeg skal indrømme den ærede Ordfører, at der er en Fare derved, og efter de Udtalelser, den ærede Ordfører kom med, synes jeg heller ikke, der er nogen Grund til at være bange for at stryge det. Men som Loven har været forhen og er nu, synes jeg ikke, det har stor Betydning, om dette Ændringsforslag bliver vedtaget eller ikke. For i den Tid jeg har været Minister, har man ikke lagt nogen som helst Hindring i Vejen for en saadan Anvendelse som den, den ærede Ordfører nævnede, at man f. Eks. anvendte en større Del af Arealet til Frøavl eller til Plantning af Frugttræer eller til Dyrkning af Havesager. Det var ogsaa i den Retning, den ærede Ordførers Udtalelser gik, og det takker jeg for.

Som jeg før berørte, nævnede den ærede Ordfører et Beløb af 10 Mill. Kr., og jeg gjorde opmærksom paa, at saa meget er det ikke. Efter Forslaget, som det blev forelagt, er der indtil 1913 anvendt 31 Mill. Kr. I 1913—14 er der anvendt omtrent 3 Mill. Kr., og der er allerede anvist for 1914—15 4½ Mill. Kr., saa det bliver kun 8 Millioner. Men selv det er en Sum, naar den skal afholdes i 3 Aar.

Med disse Udtalelser skal jeg slutte. Skønt jeg hellere havde set, at Forslaget i alt væsentligt var blevet vedtaget, som det kom op fra Folketinget, kun med den i Ændringsforslag Nr. 2 foreslaaede Ændring, som er en Forbedring, maa jeg alligevel sige, at jeg meget vel kan modtage Forslaget med disse Ændringer, og jeg maa endda sige, at jeg er taknemmelig for, at Landstinget ikke har stillet større og mere gennemgribende Ændringer. Saaledes som Lovforslaget nu vedtages, antager jeg, der kan være Haab om, at vi allerede i denne Samling kan faa vedtaget denne Lov, som jeg tror, at ikke ganske faa ude i Landet ønsker og venter.

Ordføreren (Sørensen-Saksager): Jeg takker den højtærede Minister for hans Stilling til Ændringsforslagene. Ogsaa jeg haaber, at Loven, ligesom de foregaaende,